

תקברנו איה ליה, ואתתא דא לאו אקרוי זופגא ויחודה דיליה, אלא איה במטולא תליא עליה, בחוייא קשיר על קדרליה, ובגין דא (שם) כי קללה אלהים תלוי, דאייה קללה, דקטיילת ליה או איתי ליה ליד עניותא. דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא שבת, דירית ביה בר נש נשמה יתרה, לא צרייך לאתחויה קדמיה נפשה דשלטא בבר נש ביום דין הול, במלוכה דאייה אסורה בשבת, אלא קבור תקברנו ביום ההוא, שלא אתחויה קדם זכור ושמור בשבת, ובגינה אמר (שמות ה) של בעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמה קדש הוא, (דברים כא כב) ולא תפטע את אדמותך, ובשmeta יתרה איה ארץ ישראל דלעילא, אדמה קדש, ואתмер בה (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה. ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא בר נש דאייה בבל, عليه אמר כל המעים תלמיד דלאו איה הגון באלו מעמיד אשrah, ובгин דא לא תלין נבלתו על העץ דאייה עץ החיים. דבר אחר לא תלין וגומר, העץ אלין ישראל אתмер בהו (דף קמב ע"א) (ישעה סה כב) כיימי העץ ימי עמי, חובה שעבדו עם נבל, לא תהא תליא ליה בישראל, כד עבדו ית עגלא חשב משה דישראל עבדו ליה, ואמר (שמות לב יא) למה יהוה יחרה אפק בעמך, אמר ליה קודשא בריך הוא (שם) לך רד כי שחת עמה, מיד בחית וחוץ עגל היוקנא לשור וחמור, שאיל

לייה מאן עבד לך, אמר חמור, ערבע רב (יחזקאל כג כ) אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר נמי הבי, טבעת דעליה מזל שור בזמנא דאתמר בערב רב (שמות לב ג) ויתפרקו כל העם את נומי הזהב, איזדמנת תפון, וארכמי כלא אהרן בנורא, ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור, בההוא זמנא צוחת רוח הקדש ואמרת, (ישעיה א ג) ידע שור קוגהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

ורשייע מה חזו למעבד עגל, אלא ודאי איןון הו מבשפיין דפרעה, יונוס וימברוס בני بلעם, דאתמר בהון (שמות ח ג) ויעשה כן תחרטומים בלטיהם, וחזו דלא היה ממשו בהון, אתחוירו עמיה ממשה וקבעו ברית מילה, וקידשא בריך הוא דידע גלוים וסתירין, דתוהה ידע בהון דאיןון מגועא בישא, פך היה נחתא שכינתה אתמר בה (שם יד יט) ויסע מלאך האלהים להלך לפניו מהנה ישראל, ולא אמר לפניו העם, ובגין דא נטלו קבאה בלביהו, ואמרו (שם לב א) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, פגונא דתוה אזיל קדמיכו, ובгин דא עבדו ית עגלא בחרשין דלהון, ודא איה ידע שור קוגהו וכו', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, ודא איה לא תלין נבלתו על העץ, חובא דא דעת נבל לא תלין נבלתו על העץ דאיןון ישראל. דבר אחר לא

תלין וכו', דא גיירא דלא אתג'יר לשמא דקווידשא בריך הויא, לא תליא ביה ביישראל דאיןון עז, פמה דאויקומו (ישעה סה כב) כיימי העז ימי עמי.

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העז דא לישנא בישא, דחובה דא גרים דימות קדם זמגיה, ודא איהו כי קבור תקברפי, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יציר הרע, על העז דא בשמת חיים, דמאן דחלל בה אמר ביה כי קבור תקברפי, וימות בעלה דין ובעלמא דאתמי, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא.

(בר אחר לא תלין נבלתו על העז, דא נפשא רחול דלא תתחזיא קדם נפשא יתירה ובגינה אמר למשה (שמות ג ח) של נעליך מעיל רגליך).

תניינא הרג, הרג לגוף, ולגוזן עונשא, ובגין דא הממשכו לחבירה צרייך למחרר ליה משכוניה בעידן לצריך ליה, כיון דלית ליה אחרת, תדא הוא דכתיב (דברים כד יג) השב תשיב לו את העבות ואיתמר בקרא אחרת (שמות כב כה) אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השם תשיבנו לו, האי בנסמתא דבר נש מליל, אם חבל תחבל נפשא ורוחא, שלמת רעך דא נסמתא. ואם חבול תחבול תפליין ידי ותפלין דרישא, שלמת רעך כסוייא דמצויה, עד בא השם, ואיתמר ביה (תהילים פר יב) כי שמש ומגן יהו"ה אלהי"ם, תשיבנו לו

קדם דיתככיש מבייה, דעליה אתמר (מלאכי ג) זורחה לכם יראי שמי שם שמש צדקה ורפואה בכונפה, מא'צדקה צלותא, ורפואה בכונפה בוגה מצוה דאינון תפליין בוגי יובה, וכונפי מצות ציצית, היא שמלהו לעורו משכא דתפליין, ואם את לא תחזר אלין כסויין ליה קדם דיתככיש מבייה שם שא דייהו קודשא בריך הוא, דאתמר ביה כי שמש ומגן יהו"ה אלהים, הבי יתככיש מינך בשמתא, דאתמר בה (תהלים פט ל) כסאו בשמש בגדי, מדיה לךבל מדיה, ובגין דא עד בא השמש תשיבנו לו, לו לעני דייהו צדיק, ולשבינתא דייה ענייה בגלוותא, פד יתי ליליא דייה גלוותא, במה ישכ (דף קמב ע"ב) שבינתא, דודאי שם שא דייהו קודשא בריך הוא לא נהייר לה בגלוותא דייה ליליא, ואשתארת בחשוכא, ובгин דא צריכין ישראל לאברה לה בגלוותא באור ונגר, דייה תורה ומצויה, אור בשמתא, ג"ר נפש רוחא דאינון סימן ג"ר, בת' תפלי למשכ ביהו שבינתא בגלוותא, וכספיא ציצית לאתעטפא ביה במשכבה.

ובгин דא אי בר נש לא אנה תפליין ציצית, במה ישכ איה בגלוותא, עליה אתמר (תהלים מא ב) אשרי משبيل אל דל ביום רעה ימלטהו יהו"ה, ובזכות פקידין אלין ירתין בגי נשא תלת קטרין, דאינון בשמתא ורוחא ונפשא, ובזה צריך למקרי לישראל

עלאה, דינחית לאנhero באשכינטה בנהורא דפוקנא,
 דאייה שמש צדקה, ומרפא בכנפה לישראל דאיינו
 نبي מרעה בגלוותא. דצדקה אייה שכינטה עלאה, עלה
 אטמר (אייה ב יג) מי ירפא לך, ואיה כ"ה אתון
 דקראת שמע ערבית ושרהית, וביה נחתה לישראל
 למפרק שכינטה, אבל במינא אוקים לה ורham עלה,
 הדא הוא דכתיב (ישעיה נד ח) ובחסד עולם רחמתיך, ובגין
 דא נשmeta ורוחא ונפשא איבונן משכבה (משכונא)
 דשכינטה בגלוותא, ועליה אמר (דברים כד יג) ושבב
 בשלמות וברכה, ובגין פקידין אלין שרייא שכינטה על
 בר נש.

וועל נשmeta אמר (מייח ז ח) משכבת חיקך שמר פתחי
 פיק, שלא תدور אם לא תשלם, הדא הוא דכתיב
 (*משל כי כי*) אם אין לך לשלים למה יקח משכבה מתחfine,
 ואשתארו רוח ונפש יתומים, ואם נשmeta עברת על
 פקידי אוריתא ואנחת חוביון בגופה, דין יהו ליפרע
 מנכסי يتומים, בפקידי העשה דاشтар לzon
 מנשmeta, דבגין חוביון גטליין מהיביא משכונא דאייה
 בשmeta, והדא יהו (שמות כב כח) אם חבל תחבל שלמת
 רעך.

ואי אית ליה חוביון ואית ליה זכוון, אתפרעו חוביון
 בזכoon, ואטמר יצא שכרו בהפסדו, מיד חזרין ליה
 לגוף קדם כייתי שימוש, והדא יהו (שם) עד בא השם ש

תשיבנו לו, וכך נאים בר נש נשmeta סלקא מגיה,
ולא בחתת בגופה עד הפרעת כל חובין שעבד בר נש
בזהו יומא, ובгин דא ממשכון לה והוא כי דין
דליילא, בגין דמקטרגא סליק אברחה למתבע מינה
דיןא, באربع מיתות בית דין, תרין דאטמר לעיל,
ותרין דיןונו שריין על איינו דמגלוין ערין דאוריתא,
זפה אהו מאן דעתיר לה בכל יומא.

ובזמןא דחובין איינו רברבן, ומלה בר נש חובין על
משפונא, אבד משפונא אהיה נשmeta, ולא
חוורת לגיה, וכלא אהו בדין דין לה גבורה דין אהו כי
דין רברבא, בכל ליליא בתрин עשר שעתין ושבעין
ותרין רגעים כחשבון חס"ד, דאטמר בית (ישעה מו) והוכן
בחסך כסא, ורוא דמלה (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים,
לרגעים תבחןנו.

ואית חובין דיןונו בסתר, ולא יכין לאסהדא בהון
מלאכין אוולין עם נשmeta, דאטמר בה (תהלים צא
יא) כי מלאכיו יצוה לך, הא שכינתה סheidet עליהו,
הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כד) אם יסתיר איש במסתרים,
 בגין דשכינתה על רישייה, דאטמר בה דע מה למעלה
מן, עין רואה ואון שומעת וכל מעשיך בספר
 בכתבין, (לזמני נשmeta לא הות מודה בחובין דתבע עליה יציר
הרע, וחשיד יציר הרע בהאי), (נ"א ולזמני נשmeta לא חבת וחשיד
יציר הרע בהאי), ואולין לגבי כי דין ודין עליהו דין

השביעים, אומיאת נשמה עליהו ואתפטרה, ואמ לאו פרעת.

ואית חובי דאטמר בהון (איוב לז) וביד כל אדם יחתום, ומראין לה חתימת ידה. ואית חובי דאינון על תנאי דאבי עלייה לפרעא לוז בhai עלא, דחובי דיליה באטריה, דלא יגבה לוז טובע אלא באטריה, ואליין אינון חובי דעשרין שבין, ואית חובי לחתא, דאוקמוهو קדמאיין عدد עשרין שבין (דף קמג ט"א) מעבישין לחתא ולא לעילא, ואית חובי דמעבישין לעילא ותבעין לוז לעילא בי דינה רברבא, וגביניהו ממשבנין נשמה עלילא, ולא מפיחין לה לנחתא לחתא, אבל בחובי דמעבישין עלייהו לחתא, לא מעבישין לה לעילא, ולא מעבביליה תמן, ואית חובי דבשmeta דגבין מפיהו בכל אחר, בגון (שםות בא יז) ומקלל אביו ואמו, דאטמר ביה מות יומת, מבוי דינה דלעילא ומבוי דינה דליתא, דאתדבת בתריין דיבין, וגבין חובה דא בכל אחר דאשפחים לה לעילא גבין מינה, ובכל אחר דאשפחים לה לחתא גבין מינה, ולית פקידא דלית לה רשו לאגנא עליה, דאית חובי דדיבין לה בדינים חמורים לבשmeta, ויתי מצוה דאייה מטרוגיתא בגון מצות תפlein, ואגינת עלייה ופרישת גדרהא עליה, ולית רשו למקטרג לקרא תמן, ואית חובי דמטרוגיתא

ליית לה רשו לאגנא עליהו, הדא הוא דכתיב (שם יד) מעם מזבח תקחו למות.

אבל פקידין אית דאיגנון שפחות, מאילין פקידין דאיגנון על מנת לקבל פרס, אף על גב דייתון לאגנא עליה, נטלי לון מקטרגין תחות רשותהו, (נ"א נפקין לה מקטרגינו מרשותהו), ואית חוביין אחרני דאתקריאו חלוקי דייבין, על חוביין דחולקין בהון, מהו מטה בלאי חסד, ודיבין לה לנשמטה בממון דאייהו דייני ממונות, ואית אחרני דחולקין עליהו ואיגנון נוטין בלאי חובה, למידן לה בדיבני נפשות, אם זכוון מתגברין על חוביין דגין לה בדיבני ממונות, וגבין מזכוון דאיגנון גמלות חסדים דיליה, ואם חוביין מתגברין דייבין לה בדיבני נפשות מסטרא דגבורה, וגבין בה נפש ורות.

ולעילא ليית משוא פנים בין זכה לחיביא, וכן צריך להשות לחתא גבי דין זכה עם חייבא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דיינה רשאי לمعد משוא פנים לחדר מפייהו בדיינה, דבריינא שלעילא אתרמר ביה (דברים יז) לא ישא פנים ולא יכח שחדר, ווי ליה לדיבנא לחתא דאשטי מדיינה שלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דאם הימנא מדא, דכמה דאייהו לחתא (שם טז) שופטים ושופרים תתנו לך בכל שעריה, לדיבנא גופין, וכי אית

לעילא שופטים ושוטרים לדינא נשמטה, ולא יוקיר לדא יתר מכך, אלא תרוייה בהשואה בדיןא, ואינו צריבין למשמע קדם דיןא, ולא ימללו עד דשאל לוון דיןא, ויהיב לוון רשו למללא, ויהוון קדמיה בדחיפתו, בגין שכינתא שRIA עליהו, ומאן דתבע קשות באלו מקיים על עולםא דין אמת (ס"א דין אמת), וכל שכן מאן דין דין אמת, באלו מקיים (תהלים פ"ב) אמת הארץ תצמה, ווי לייה למאן דאוקים שקרא ואפ"ל אמת, דגרים (הניאל ח"ב) ותשליך אמת ארצתה, ומאן גרים דא דיןא שלא דין דין אמת, ובודאי דין דין דין אמת באלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלוותא, ואוקים לוון הארץ.

קם רבינו שמעון על רגלי, וסליק ידו לגביו עילא, ושבח למאי עולםא, ואמר, רבון עולםא עביד בגין שכינתא דאייה בגלוותא, ואם אייה באומאה הָא אבא ואמא דאיןון חכמה ובינה יכולין למעבד התרה, הָדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאותת יען ומ"פ, אם התלמיד אומי הרב יכול למעבד התרה.

ואם נדר או נשבע בין דאייה ו' שלא יפרוק לה אלא דתהי בגלוותא עד זמנה ידיעא, ונדר או שבועה אייה ביה דאיןון חכמה ובינה, ואייה אחרט, הָא תלת בני נשא יכולין למסטר ליה, ואינו תلت אהון לעילא לקבל ליה, ואם לא תהחרט, אנא בעינא מיבנה,

ומכל איבנו דמתיבתא דלעילא ותטא, דתעביר בגין רעה מהימנא דלא זו משבינתא בכל אחר, ואיהו עאל שלם בינך ובינה זמגין (דף קמג ע"ב) סגיאין, ומסר גרמייה למיטה בגינה ובгинן בנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרק אשר כתבת.

ואם הוא בדר מסטרא דאבא ואמא, ולא עעי, אנא סליק לגבוי ההוא דאתמר ביה (דברים יז ח) כי יפלא מפק דבר, דאתמר ביה במופלא מפק אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב דשבינתא איהי בגולותא לגבוי בעלה כנדיה, דאייה יפריש בין דם לדם, ואתפתח מקורא דיליה, לדפאה לה במים ואורייתא, מים חיים שלא פסקין, ואפריש מינה דם נדה דאייה לילית, שלא אתקריבת בהדה, דאייה חובה דבשותה דסאית לה, ולית לה רשו לסלקן נשמתא לגבוי בעלה, לההוא אחר דאתיהיבת מתמן, ואתדנת בין דין לדין, בין דיני נפשות לדיני ממונות, דאית מאן דפרע במנוניה, ואית מאן דפרע בנפשיה, ובין גגע לגע, כמה דאיקמוני (איכה א א) איך ישבה בדר, דאייה חשיבא שכינתא בגולותא כמצורע, דאתמר ביה (ירקא יג מו) בדר ישב מחוץ למחנה, מחוץ ודי, דא גלוטא, דאייה לבר מארעא דישראל, דאייה מותבא דאתה.

ואי מקורא לא יכול למפתח עד דיפתח לייה ההוא דסגידר ליה, אנא מפייסנא לייה בגין יוד ה"א

וא"ז ה"א, דאייהו יְהוָדָא (דיהודיה תפנו), וּבָגִין לְבוֹשֵין דָאַתְלִבְשׁ, מִיד אַתְפַתְחָתָה מִקְרָה וְאַתְדִּכְיָתָה שְׁכִינָתָא, וְרֹזֵא דְמָלָה (ירמיה יד ד) מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יְהוָה מֹשִׁיעָו בְּעֵת צָרָה, מֹשִׁיעָו וְדָאֵי, הַהוּא דְמֻקוֹרָא דְמִקְוָה בִּידָה.

תקונא שתיתאה

(זהו תקון ב"ו)

בראשית תפן תרי אש, ואילין איינון תריין אשין דאיינון בורא מאורי האש, ועליהו אמר (שיר ב ח) סמכוני באשיות, בתרי אשות, ואמאי אמר בהון סמכוני, אלא בלילי שבת נשמה יתרה קא נחתא לסמכא שכינטא תתאה בגלויה, דאמטר בה (עמוס ה ב) נפליה ולא תוסיף קום, וכד אתה מוצאי שבת אסתלקת נשמה יתרה דבה ויונפש, ויונפש מיד דאייה אסתלקת ויונפש, דלית מאן דסמיד לה, בההוא זמנא ايיה אמרת ליישראל סמכוני באשיות דאיינון מאורי האש, ומאי ניהו תרי תורה, דאיינון חצובות מאש דאייה אלהים מדת הגבורה, ומאי ניהו למידי יהו"ה תריין שפווון דאקרין להבות (דאוקדין בלהבות) אש, ואינון תריין תפוחין, דמבהון רוחא דמשיחא נפיק, דאמטר בית (ישעה יא ב) ונכח עלייו רוח יהו"ה.

לְבַת מֶלֶךְ דְּתוֹת בְּבִי מֶרֶעָא מֶרֶחִימָו דְּבָעָלָה, דְּאוֹל בְּעֵלה אֵיה נְפִלָת לְמִשְׁבָּה, צְוֹחָת וְאַמְרָת

סמכוני באשיות, הוא יהיה בבי מרים, היא אומרת רפוני, במא בתפוחים דמתربים בעצי העיר, ואלין אינון עצי בשמים.

كم סבא תליתאה ואמר רבינו רבי רבי, הא אונן בעצי בשמים מבדיין, והכא היה לא אמרת אלא בתפוחים, אלא אונן מברכין על עצי בשמים בגין דאת אמר בהון (שיר זט) וריח אפק תפוחים, ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון טבאון לברכה עליהו, ובונן דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עליין, דאת קרייאו תלת הדרסים, דרמיין לثالث אהן, אבל תריין נוקבין דחווטמא אינון לקלל תריין תפוחין דאיןון תרי נבייאי קשות, די בהון עתיד לאפקא רוחא דקדשה דאייה רעה ממנה דלעילא, דברה אתישבת נפשא דיללה, ובגין דא היה אמרת (שם ב ח) רפוני בתפוחים כי חולת אהבה אני (דף קמד ע"א) בליליא דשבת את אמר (שיר ה ח) קמתי אני לפתח לדודי בשבת, וכד נפיק שבת את אמר (שם) ודודי חמק עבר, ובהhoa זמנה (שם) בקשתייהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענגני, עד דאומינה דזמנה דיתוי זמנה אחרא דוחיד בידיה ולא אשבקיניה למיזל, כמה דאת אמר (שם ג ד) אחוזתו ולא ארפהו עד שהבאתיו אל ביתامي, דא בי מקדשה דלעילא, ולא חדר הורתי דא בי מקדשה דלתתא.

ובזמנה דאחד בידיה בפורקנא בתרייתא, לא יהא לי

כְׂזָמַגִּין אֲוֹחֶרְבִּין, דְּכָל פּוֹרְקָנָא וּפּוֹרְקָנָא הָוֶה אַתִּי,
 וְלֹבֶתֶר הָוֶה פֿרַח מְנָאֵי, אֲבָל בְּפּוֹרְקָנָא בְּתְּרִיטָא אָנוֹ
 אֲחִיד בְּיַה וְקַשֵּׁיר לִיה בְּכָמָה קַשְּׁירִין דְּרָחִימָו, דְּלֹא יָזֹו
 מְנָאֵי לְעַלְם וּלְעַלְמִי עַלְמַיִן, דְּכָל גְּלוֹתָא וְגְלוֹתָא הָוֶה
 אֲזִיל מְנָאֵי, וְתוֹינָא שָׁאֵיל עַלְיָה לְכָל עֹזֶר וּשְׁבָר, הָדָא
 הָוֶה דְּכַתִּיב (שם) בְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם עַד שְׁמַצָּאתִי אֶת
 שָׁאַהֲבָה נְפָשִׁי, וְזָמַגִּין לֹא הָוֵינָא אַשְׁפָח מִן דִּיִּמָּא לֵי
 מְדִי מְגִיה, וְתוֹינָא אָוְמי בְּגִינִּיה לְכָל בְּנֵי קְרָתָא, הָדָא
 הָוֶה דְּכַתִּיב (שם ח') הַשְּׁבָעָתִי אַתָּכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם אָם
 תִּמְצָאוּ אֶת דָּוְדִי מֵהֶתְגִּידָוּ לֹו שְׁחוֹלָת אַהֲבָה אָגִי, וּכְמָה
 זָמַגִּין (שם ג') עַל מְשֻׁבָּבִי בְּלִילּוֹת דְּאַיְנוֹן גְּלִיוֹת, בְּקַשְׁתִּי
 אֶת שָׁאַהֲבָה נְפָשִׁי וְלֹא הָוֶה מִן דִּיִּמָּא לֵי, עַד דְּאַיְהוּ
 הָוֶה אַתִּי, וְכַעַן בְּגִלוֹתָא בְּתְּרִיטָא בְּרָחָה דָּוְדִי בְּכֻעָסָא
 סְגִיאָא, וְשָׁאַיְלָנָא בְּגִינִּיה וְלֹא אַשְׁפָחָנָא מִן דִּיִּמָּא לֵי
 מְדִי, וּבְגִין דָא אָנָא אָוְמִינָא, דְּבָזְמָנָא דִּיִּתִי וְאֲחִידָנָא
 בְּיַדְוִי דְּלֹא יָזֹו מְנָאֵי, וְאָנוֹ אֲחֹזָתוֹ וְלֹא אָרְפָּנוּ אֲחֹזָתוֹ
 בְּקַשְׁוָרָא דְּתַפְּלִין דִּיד, וְלֹא אָרְפָּנוּ בְּתַפְּלִין דָּרִישָׁא.
 תָּא חֹזֵי, דָוְדָהָא פְּדִי תִּתְיַה לְגַבָּה, יִיְמָא לְגַבָּי תְּרִין
 מְשִׁיחִין (שם ז' יא) נְשִׁכִּים לְכָרְמִים דְּאַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל, דִי
 בְּהָוָן אַתִּמְר (ישועה ה') כִּי כָּרְמֵם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 גְּרָאָה הַפְּרָחָה הַגְּפָנָה דְּאַיְהִי שְׁכִינָתָא בְּהָוָן, הַגְּנָזָן
 הַרְמוֹגִים אֲלֵין אַיְנוֹן דְּמָלִיִּין מִצּוֹת כְּרָמָן.

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא, נשבימה לכרמים,
הא אית כרמים דלאו אינון ישראל, בגון (שיר א ו)
דשמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלוי לא נטרתי,
ואינון ערבותיא דערב רב, דאיןון מעורבין בהון
בישראל בגולותא, ובגין דא כד ייתי קודשא בריך הוא
לגביה שכינתא, איהו ימא לגבה, נשבימה לכרמים,
בראה אם פרחה הגפן בהון, דאתمر בה כי כרם יהוה
צבאות בית ישראל, הגנו הרמוניים אלין ודאי איןון
דמלין מוצאות כרמוניים, שם אתון את דודי לך, אלין
דאינון רחימין דילך, תפן יהיבנא לוון לך, (שיר ב יא) כי
הגה הפטו עבר שולטנו דשאר ממון דאומין, הגשם
חלף הילך לו שלטנותא דערב רב.

בזהוא זמנא ימא לגבה, (שיר ז א) שובי שובי
השולמית, בתורי בתים דאיןון בית ראשון
ובית שני לחתא, שובי שובי בבית ראשון ושני
לעילא, ונחזה בך. דבר אחר, שובי שניי ארבע זמנים,
בארבע אתון דיליה דאיןון אדב"י, ונחזה בך באربع
אתון דיליה דאיןון יהוה, אמר קודשא בריך הוא
לגביה ישראל, ארבע זמנים שובי בשכינתא בתיזבתא,
ונחזה בך באربع כסות דפורקנא דאיןון בפסח,
דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע כסות, בגונא
דארבע גאולות, שובי שובי באربع יהודין (ס"א יסודין)
דילך, ונחזה בך באربع חיוון, ונחזה בך בשמייא

וְאָרֶעָא, וּמִיד (ראה י א טז לא) **יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמִים וְתָגֵל הָאָרֶץ**
וַיֹּאמְרוּ בָּגוּם יְהוָה מֶלֶךְ.

**בְּהַהְוָא זָמָנָה הַגָּנָגִים נָרָאוּ בָּאָרֶץ אֲלֵין אֲבָהָן, זָכוֹן
דָּלָהָן אֲתָגְלִיאָן עַל שְׁכִינַתָּא דָאִיהִי אָרֶץ
הַחַיִּים, וְעַל בְּנָהָא דָאֲתָמָר בְּהַזּוֹן** (בראשית כח יד) **וְתִיהְיָה זָרָעָךְ
כַּעֲפָר הָאָרֶץ,** (שיר ב' יב) **עַת הַזָּמִיר הַגִּיעָע,** (שמות טו א) **אוֹ יִשְׁירָךְ**
מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בָּאָרֶצָנוּ, (ישעיה נב
יח) **קוֹל צָוֹפִיךְ נְשָׂאוּ קוֹל יְחִידָיו יַרְגְּבָנוּ,** כי עין בעין יראו
בְּשֻׁבְבָּה יְהוָה צִיּוֹן, **בְּהַהְוָא זָמָנָה קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא
מִשְׁבָּח לָהּ, הַדָּא הָוָא דְכִתְיב** (שיר ז ז) **רָאשָׁךְ עַלְיךָ
פְּכַרְמָל, הַדָּא תְּפִלְיָין** (דף קמד ע"ב) **דְּרִישָׁא, וְרַצְוֹעִין תְּלִיָּין
מְפָאָן וּמְפָאָן כְּזָמוֹרוֹת, דָאִינוֹן פְּכַרְמָל דְּתְלִיָּין מַגְפָּן,
וְדָלַת רָאשָׁךְ כְּאַרְגָּמָן דָא תְּפָלָה דִּיד, מָה דְּהָות דָלַת
בְּגַלְוָתָא עֲבִיהִיה, הַדָּא הָוָא דְכִתְיב** (תהילים קב א) **תְּפָלָה לְעַבְנִי
כִּי יַעֲטוֹף, תְּהָא לְבוֹשָׁא כְּאַרְגָּמָן, דָאִיהוּ סָוד אַיְרִיאָל
רְפָאָל גַּבְרִיאָל מְיִכְאָל נְיִרְאָל,** (שיר ז ז) **מֶלֶךְ אָסּוֹר
בְּרַהֲטִים דָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא יְהוָה, דִּיהָא אָסּוֹר
בְּאַרְבָּע בְּתִים דִילָה דָאִינוֹן אַדְגָ"י, אַרְבָּע רְהָטִי מַוחָא,
דִּיהָא אָסּוֹר בְּרַהֲטִים כְּגֻוֹנָא דָא יַאֲהֹדֹונָה"י, כי שְׁמַךְ
בְּךָ וּבְךָ שְׁמַךְ, וְדָא אִיהוּ סָוד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.**

דָּבָר אַחֵר (שם) **רָאשָׁךְ עַלְיךָ פְּכַרְמָל, הַדָּא** (תהילים קיט קט)
**רָאשָׁךְ דָבָר אָמַת, דָלַת רָאשָׁךְ כְּאַרְגָּמָן דָא
שְׁכִינַתָּא, מֶלֶךְ הַדָּא אֲבָרָהָם, אָסּוֹר הַדָּא יְצָחָק בְּעַקְדָּה,**

בקשרא דתפלין דדרועא שמאלא, ברהטימ דא יעקב
בארבע רheetiy מוחא דתפלין דרישא, דאטמר (בראשית ל
 לח) **ברהטימ בשקנות המים.**

קם רב שמעון ואמר, אטבגשו חילין קדיישין עלאין
 ותתאיין, למיחמי בקשוטהא דכלה, דהא חופה
 מהתקנא לגבה, וחתון קא נטיל לה תמן, פטה ואמר
 אליהו אליהו נחית הכא, אתה וחילין דגשמתהון
 דצדיקיא דמתיבתא עלאה ותתאה, לקשתא לבלה,
 מיד הא נחית אליהו בכמה חיילין דמלאכין ובכמה
 בשמותין.

פטה ואמר ראשך עלייך כפרמל, כליה פמה מהתקנא
 ראש בתפלין דאייהו (נ"א דאיינן) פאר על ראשך,
 דעליהו אטמר (חווקאל כד יז) פארך חbos עלייך, ורצוין
 תלין מהאי סטרא ומהאי סטרא, מה דהוו תלתלים
 שחורות בעורב, הא אינון ירוקין כפרמל, בעלין ירוקין
 דאיינן בגפניו כפרמל, ומה דהוות בגלוותא דלת, תפלה
 לעני, ודא תפלה דיד, דבה היא מתעטפה עני בגלוותא
 (ס"א באלוותא), הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) **תפלה לעני כי**
יעטף, פען אטמר בע (שיר זו) ודלת ראשך כארגן, מלך
 אסור ברהטימ, אלין ארבע רheetiy מוחא, ארבע בתاي
 דתפלין דאיינן אהיה, ובן ביד אהיה, בחוישבן חד
 ועשרין אזכורות דתפלין דרישא, חד ועשרין אזכורות
 דתפלין דיד, וסליקו לחושבן אהיה אהיה, הוא מלך

אָסֹור בְּרִחְטִים, אֲשֶׁר אַהֲיָה, וְאֵלָיו רְאֵשׁ יְהוָה
קָרִין לֵיה, אָסֹור בְּכָלָהוּ אַזְפּוֹת.

דָּבָר אַחֲרַ רָאשֵׁךְ עַלְיךָ כְּפֶרְמָל, רִישָׁא דִילָךְ בְּלָה, עַל
בְּלָהוּ חִילִין סְלִקָּא, (שם) עַל שְׁשִׁים הַמָּה מְלֻכּוֹת
דָּאִינוּן שְׁתִין סְדִרִי מְשֻׁנָּה, וְסְלִקִין לְשִׁית מָאָה, וְלְשִׁים
רְבוֹא, וְשְׁמָגִים פְּלִגְשִׁים דְּהָווּ תְּמִגִּין סְפִרִי דְּאַגְּדָתָא,
וְעַלְמוֹת אֵין מְסִפֵּר אִינְנוּן הַלְּכּוֹת דְּלִית לֹזֶן מְסִפֵּר
וְחוֹשְׁבָן, דָּאִינוּן בַּיָּמִין דְּשֻׁעָרִין דְּכָלָה דְּלִית לֹזֶן
חוֹשְׁבָן, וְאֱגָת בְּלָה סְלִיקָת עַל בְּלָהוּ, הְذָא הוּא דְּכַתִּיב
(משל לא כת) רְבּוֹת בְּנוֹת עַשְׂוֹ חִיל וְאַת עַלְית עַל בְּלָנָה.

דָּבָר אַחֲרַ רָאשֵׁךְ עַלְיךָ כְּפֶרְמָל, שֻׁעָרָא דִילָךְ פְּמָה
אֵילָה מְתַתְּקָנָא בְּתִלְתָּ עַשְׁר תְּקוּנִין, דָּאִינוּן תְּרִי
עַשְׁר מְזֻלּוֹת וְסִיחָרָא תִּלְתָּ עַשְׁר, וּבַיָּמִין דִילָךְ אִינְנוּן
כְּכַבְּיָא וּמְזֻלִּי דְּלִית לֹזֶן חוֹשְׁבָן, וְדִלְתָּ רָאשֵׁךְ, אֱגָת (הוא)
דְּהָוִית סִיחָרָא עֲגִיה תְּחוֹת בְּלָהוּ כְּכַבְּיָא, מְהַדְקָא בֵּין
רְגָלִין, הְذָא הוּא דְּכַתִּיב (רות ג) וְתִגְלֵל מְרַגְלוֹתִיו וְתִשְׁכֵב,
כְּעַזְהָא אֱגָת רִישָׁא לְבָלָהוּ, פָּאַרְגָּמָן דָּאֵילָה אָמֵן
יְאַהֲדָוָה", אֱגָת אַדְבָּי", מֶלֶךְ דָּאֵילָה יְהוָה, אָסֹור
בְּרִחְטִים דִילָךְ, אַרְגָּמָן אַזְרִיאָל רְפַאָל גַּבְרִיאָל
מְיִכְאֵל בְּזֹרִיאָל, חִילִין קְדִישִׁין שְׁמָעוֹ,

כֵּד חַתֵּן דָּאֵילָה שְׁמָשָׁא יִתְיַיְּ לְאַנְהָרָא לְסִיחָרָא, אֵילָה
אַתְקַשְׁתָּ בְּשֻׁעָרָה דִילָה, מְתַתְּקָנָא בְּתִלְתָּ עַשְׁר
(נ"א בתיריסר) דְּקָנִין (דרגן, תקונין), דָּאִינוּן תְּרִיסֶר מְזֻלּוֹת,

שָׁמְשָׂא (צ"ל וסירה), (תהלים יט ו) והוא כחן יוצא מחתפו,
ואיהו ישיש בגבור לרויז ארhin ברקיע, יציז לגבה
ודאי, הדא הוא דכתיב (שיר השירים בט) משגיח מן החלונות
מציז מן החרכים, לאסתכלא לגבה ברקיע (דף קומה ע"א)
דאיהו (ס"א דא איהו) ישיש, מיי בגבור, מה גבורה עbid
בhai, אלא תרין עשר משקופין אית ברקיע, וכלהו
חילין מקטרגין לגבייהו בטורי תרעין, שמשא
מתעטרה באتون דתפלין דאיהו שם יהוה, ואתלבש
גבורה, הדא הוא דכתיב (ישעה מב יג) יהוה בגבור יצא,
ודא איהו ישיש בגבור לרויז ארת, ובקע חלונות כלחו
ברקיע, ועbid תרין עשר ארhin, כמה דעבד משה על
ימא, ודא איהו לרויז ארת, ו בגין דנטיל בקדמיתה
מגבורה, שמשא נפיק סומקא.

לבדר אתלבש בחסד דאיהו חור, וביה אשתקפ
רוגזיה דשמשא, יroke הוה מسطרא דעתמא
דאמצעיתא, וכד אתלבש (נ"א אתלבן) בחסד בנהורא
חוורא, מבייה יהא בהיר לסייעא, מקצה השמים מוצאו,
דא עמידא דאמצעיתא, קכח דילה צדיק, ותקופתו על
קצתם תרי סמכי קשות, ובהו אין נסתר מחמתו, דא
שבכיבטה עללה דאיהי חמה, מן תפן יצבע בגוון יroke
דאיהי רחמי, בההוא זמנא מסתכלין שמשא וסירה
כחדא, אין נסתר מחמתו, דאיהי חופה דילה.
ובההוא זמנא בטלת היא מתלת גוונין, לאתפארא

קדמיה בثالث גוֹנִין דעַיְנָא, דאיןון חור סומק יַרְוק, ובההוא זמְנָא אֵיהוּ יִימָא לְגַבָּה, (שיר ו ה) הסבי עיביך מגדי שם הרהיבוני, מוקדיין לִי בְשַׁלְהוֹבִין דְּרַחִימָיו דילך, ובוצינא קְדִישָׁא תְּרִין עֲבִינָן אֲנוֹן תְּרִין לוּחִין יִקְרִין דְּאוּרִיתָא, דאתמר בהון (שםות לא יה) לחות אַבָּן כתובים באַצְבָּע אלְהַיִם (שם לב טו) כתובים משני עֲבָרִיכָם, ומרקמן מתרין עַשֶּׂר גוֹנִין מַהְאִי סְטָרָא, ומתרין עַשֶּׂר גוֹנִין מַהְאִי סְטָרָא, דאיןון ארבעה ועשרה סְטָרִין, ועליהו אתמר (שם) מזוה ומזה הם כתבים, זהה וזה תרין זמגין ארבעה ועשרים ספרים. ואינון תרין עשר אַנְפִין ותְּרִי עַשֶּׂר גְּדִפִין דְּחִיוֹן, הדא הוּא דכתיב (יחזקאל א ו) ופְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לארבעתם גוֹן חור דעַיְנָא, ופְנֵי שׂור מִהַשְׂמָאל לארבעתם גוֹן סומק דעַיְנָא, ופְנֵי בָשָׂר לארבעתם איןון גוֹן יַרְוק דעַיְנָא, דאתמר (שם) וארבעה פנים לאחד וגומר, וארבעה כנפים וגומר, הא ארבעה ועשרים, גְּדִפִין אַינּוֹן כְּנֵפִי עַיְנָא, ועליהו אתמר מזוה ומזה הם כתבים, וחיון בהון כתיב (ישעהו) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהו"ה צבאותת מלא כל הארץ כבודו, זה אל זה ודי, בגונא דלווחין דאוריתא דאתמר בהון כתובים משני עבריהם מזוה ומזה הם כתובים, לחות אַבָּן כתובים וגומר, לחות אַבָּן,

מאי אָבִן, דָא אָבִן הַשְׁתִיִיה, שֶׁמְמֹבֵה הַוּשְׂתָת הַעֲזָלָם,
וְהִיא בַת עַיְנָא, עַלְה אַתְמָר (זכריה גט) עַל אָבִן אַחַת שְׁבָעָה
עִגְבִים, וְאַיְנוּ שְׁבָעָה גָלִדי עַיְנָא, וְעַלְיִיהוּ אַתְמָר (תהלים
קיט קסד) שְׁבָע בַיּוֹם הַלְלָתִיך, וְדָא מְלֻכּוֹתָא קְדִישָא,
דָאַתְמָר בָה (שם קיח כב) אָבִן מְאָסוּ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרָאש
פָּה, מֵאִי הַבּוֹנִים אַלְיוֹן אַיְנוּ מְאִירִי מְתַבִּיתִין דָאַיְנוּ
בְּגַאנְן בְּנִיְגִין דָעַלְמָא, וּפּוֹסְקִי הַלְכּוֹת, דָמָסּוּ בָה
בְּגַלוֹתָא, אַתְמָר בָה הַיְתָה לְרָאש פָּה, בְּגִין דָאִיהִי
הַלְכָה לְמֹשֶׁה מִסְנִי קְבָלָה לְמֹשֶׁה, וּמָה דְהוֹת בַת עַיְנָא
אָוּכָמָא, מִינָה וּבָה יְהָא קוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא נְהִיר עַלְמָא,
בְּגִין דָאִיהִי נְהִיר בָה.

וְעַיְיִבְין דְגַתְרֵין בָאָוּרִיִתָא, עַלְיִיהוּ אַתְמָר (שם קמה טו)
עִיגִני כָל אַלְיךָ יִשְׁבָרוּ וְאַתָה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
אֲכָלָם בְעַתוֹ, וְאַרְיךָ בָר בָש לְאַתְעַפְקָא בְהֻזּוֹן תְדִיר עַרְבָ
וּבָקָר וְאֶחָרִים תְמִיד, לְאַסְטַכְלָא בָה קוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא
בְעַיְנָוי, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (דברים יא יב) תְמִיד עִיגִני יְהוָה
אֱלֹהִי"ך בָה מִרְאָשִׁית הַשְׁבָה וְעַד אַחֲרִית שְׁבָה,
וְאַוְלִיפְנָא תְמִיד מִתְמִיד, תְמִיד דָעַרְבָ וּבָקָר, מִתְמִיד
דְתְמִיד עִיגִני יְהוָה אֱלֹהִי"ך בָה, וְהָא תְמִיד דָעַרְבָ וּבָקָר
דְקָרִיאָת שְׁמָע אִיהִו, אַלְאָ מְפָאָן אַוְלִיפְנָא דָמָאָן דְקָרִי
קָרִיאָת שְׁמָע עַרְבָ וּבָקָר בְכָל יוֹם תְמִיד, בְאָלו קִיִים
וְהִגִּית בּוּ יוֹם וּלִילָה בָאָוּרִיִתָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (יהושע
א ח) לֹא יִמּוֹש סִפְר הַתּוֹרָה הַזֹּה מִפְיקָה וְהִגִּית בּוּ יוֹם

וְלִילָה, וּסְפַר תֹּרֶה (דף קומה ע"ב) אֲיַהו עֵין, תְּרֵי כְּנֵפִי עֵינָא תְּרֵי לוֹחֵי, וּעֲלֵיְהו אֲתִמָר תִּמְיד עִגְיִי יְהוּה אֱלֹהֵי"ך בָה מִרְאָשָׁית הַשָּׁנָה, וּמַאי בָה, בְּבֵת עֵין דָאֵיהַי שְׁבִינְתָא, וּכְנֵפִי עֵינָא עַלְיְהו אֲתִמָר (ההלים כייח יט) פָתָחו לֵי שְׁעֵרִי צְדָקָה, תִּלְתָ גְוֹנִין כָלָל וִפְרַט, וּכָל וְאַיְנוֹן אֲהֵי"ה אֲשֶר אֲהֵי"ה, דָאַיְנוֹן כָלָל בְכָל אָוָרִיִּתָא, אֲהֵי"ה כָלָל, אֲשֶר פְרַט, אֲהֵי"ה כָלָל. קְרִיצֵין דָעֵל עִיְגַיִן, עַלְיְהו אֲתִמָר (שיר ה יא) תִּלְתָלִים שְׁחוֹרוֹת כְּעוֹרֶב, וְאַיְנוֹן תִּלְיִ תִּלִים. מַצְחָא דָעֵל עִיְגַיִן בָה צִיִץ נֹזֵר הַקָּדָש, מְרוֹקָם בְגְוֹנִין וְצִיוֹרִין דָבֵי מַקְדֵשָא דְלַעַילָא, וְצִיוֹרִין דִילָה שְׁרֻטוֹתִין בְפּוֹתִיא וּבְאוֹרְכָא, מְגַהּוֹן דְקִיקִין מְגַהּוֹן רְבָרְבִּין, וּעֲלֵיְהו אֲתִמָר בְמָקוֹם שָׁאָמְרוּ לְהָאָרִיךְ אֵינוֹ רְשָׁא לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינוֹ רְשָׁא לְהָאָרִיךְ, לְהָאָרִיךְ מַסְטָרָא דָו, לְקַצֵּר מַסְטָרָא דִי.

אֲנָפּוֹי דְמִטְרוֹגִיִּתָא, אַיְנוֹן מַט אֲנָפּוֹין טָהָר, בְּהָרִין כְשׁוֹשָׁנָה חָוָר וְסָומָק, נְטָלִין מִימִינָא וּשְׁמָאלָא, גְוּוֹן חָוָר בְלִיבָוֹן דְעַבּוֹתָה, סָומָק בְשַׁת דְדַחְילָו, יָרָא בְשַׁת, פְד אֲתַחְזָרוּ יְרוֹקִין, הָא חָתָן דִילָה אָסְתָלָק לְגַבִּי חַמָּה דָאֵיהַי אִמָא עַלְאָה, וּמַאלִין תִּלְתָ גְוֹנִין דְאֲנָפּוֹין תִּלְיִין שְׁבָעִין וְתִרְיִין אֲנָפּוֹין כְחַוּשָׁבָן חָסֶד, וּבְהָוָן יְרִיזָוָן כְחַשְׁבָן גְבוּרָה, וְדָא אֲיַהו רָזָא דְוַיְעַבָּר יְהוּה, רָזָא דְעַבּוֹר, נְהִיר בְהָוָן לְגַבִּי כָלה בְאַרְבָּע אֲנָפּוֹין, הָדָא הָוָא דְכַתִּיב (יחזקאל א ו) וְאַרְבָּעָה פְנִים לְאַחַת, וּעֲמוֹדָא

דאמצעיתה איהו וא"ו עיבור השנה, דאית בה תלת עשר ירחין, ואפונ ואיה בראשי תיבין ו"הו א"ני ו"הו, וביה איהו אשה (נ"ל איש) ואיהי אשה עוברה, סוד העبور יסוד, דאייהו יסוד טפה, דמינה אתעבידת עברו, דאייהו וא"ו, דהא וא"ו בלא טפה לית לה עברו, ודא איהו מוחא דתמן חכמה.

וא"ו איהו חוטמא מתתקנא באנפין, עליליהו אמר (בראשית ב ז) וַיַּצֶּר יְהוָה אֱלֹהִים, וַיָּתֵר בְּחֹור וסומק, וחוטמא לאזלא בארכ מישר איה חותם אמת, ואם לאו איה בארכ קשות לאו איה חוטמא דגושפנקא דמלכא, ובגין דא ציורא דמטרונייתא דיוקנא דילה דחויטמא, מתתקנא באנפין ובארח מישר על אנפין, ותרין נוקבין דחויטמא תרי נבייאי קשות, פימא ברתא דמלכא, ובה לשון למודים דאייהו צדיק, ועלה (נ"א ועליליהו) אמר (שיר ד ג) בחוט השני שפטותיך ומדברך נואה באורייתא, פימא כללא דכלא, מינה قول ודברו דאיןון ו"ה, מינה הבל דאייה ה', פימא דקיקא סתימה באות י', מתתקנא בשמא דיהו"ה, ובгин דא בחוט השני שפטותיך ומדברך נואה.

צוארך כמגדל השן (שם ז ח), דא ירושלם, עלה אמר (שם ד ד) כמגדל דוד צוארך, תכשיטין דילה כהנים לוים ישראלים, בניו לתלפיות דא צדיק דאייהו תל שהפל פוגנים בו, פנות דיליה תרין נבייאי קשות,

דשכינתא ודאי איה ירושלים, תכשיטין דילה תלת אבן, חרווין דילה תרי סמבי קשות.

דבר אחר צוארך דא אוריתא, תכשיטין דילה רמ"ח פקודין דילה, חרווין וקמיין דילה איבון ממון על שס"ה לא תעשה, דגטרין לה בהון, וכד אסתלק צוואר בתכשיטין דילה לגבי חתן, כמה ריחין טבין סלקיין בה, הדא הוा דכתיב (שם ג' ו') מי זאת עולה מן המדבר, דא טורא דסיני דאיה צוואר עלמא, (שם) מקטרת מר דא קודשא בריך הוा, דאתمر ביה (שם ד) אלך לי אל הר המור, ולבונה דא סיהרא קדיישא, עליה אתמר ואל גבעת הלבונה, מכל אבקת רוכל דא צדיק, דאייהו כל פלייל בכלא.

דבר אחר צוארך דא אוריתא דבעל פה, הילכה למשה מסיני, מקטרת מור אמר מר, ולבונה לבונ הילכה, מכל אבקת רוכל דא צדיק דאית ביה מכל מינים, ודא נהייה לה לאוריתא דבעל פה, ומיד (דף קמו ע"א) דאיה מתקשתא בכל מיני תכשיטין, ירושלים דאיה צוואר עלמא, קודשא בריך הוא אסחר לה, הדא הוा דכתיב (זכריה ה ט) ואני אהיה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב, ואיהו מחייב לה בתרין דרווען, הדא הווא דכתיב (שיר השירים בו) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. וידין דמטרוגיתא כלה קדיישא, איבון רישימין כלחו בשמא דיהו"ה, בגונא דא (אמר המגיה הלשון